

РЕШЕНИЕ

№ 321

гр. София, 18.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба вх. № 18003/10.08.2011 г. подадена от И. И. Л. срещу Заповед № 43/01.08.2011 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация” (ИА БСА), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, вр. чл. 108 от Закона за държавния служител, чл. 7, ал. 6, т. 6 от Устройствения правилник на ИА БСА, във връзка с утвърдено длъжностно разписание в сила от 01.08.2011 г., е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, поради съкращаване на заеманата от него длъжност.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като неправилно е определено обезщетението му за неползван отпуск и не е налице посоченото в заповедта основание. Излага съображения, че щатните бройки на служителите в ИА БСА са увеличени с новия Устройствен правилник в сила от 01.08.2011 г., включително са увеличени с една щатните бройки на служителите в дирекцията, в която е работил Л.. От съда иска да отмени оспорената заповед и да възстанови жалбоподателя на заеманата длъжност.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично и с упълномощения адв. П. и поддържа жалбата. Допълнителни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира разности.

Ответната страна – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация”, чрез процесуалния си представител адв. С. изразява

мотивирано становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Към датата на прекратяване на служебното правоотношение жалбоподателят е заемал длъжността „Старши юрисконсулт” в дирекция „Административно-правно и финансово-стопанско обслужване”, с ранг III младши, в Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация”.

С Постановление № 187 от 04.07.2011 г. на Министерски съвет е приет нов Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация” /Обн. ДВ, бр. 53 от 12.07.2011 г./. В §2 от Заключителните разпоредби на Устройствения правилник на ИА БСА е предвидено, че в срок от 3 месеца от влизането му в сила, правилата за организацията на дейността следва да се приведат в съответствие с него. Съгласно §2 от ПМС № 187 от 04.07.2011 г. общата численост на персонала на ИА БСА се увеличава от 35 щатни бройки на 40 щатни бройки.

С доклад № Т93-00464/04.04.2011 г. от планова проверка на Инспектората на Министерството на икономиката и енергетиката, комисията препоръчва да се предприемат действия за преразпределение на дейностите, осъществявани от служителите в двете дирекции на агенцията, за постигане на по-ефективно осъществяване на функциите на ИА БСА.

От директора на дирекция „Административно-правно и финансово-стопанско обслужване” /АПФСО/ е съставена докладна записка вх. № 20-03-04/В от 28.07.2011 г. до главния секретар на ИА БСА относно предложения за изменение на щатното и поименното разписание на ИА БСА. От директора на дирекция „Акредитация и оценка на съответствието и добра лабораторна практика” е съставен доклад вх. № 20-03-0412/В от 28.07.2011 г. до изпълнителния директор на ИА БСА относно промени в разписанието на длъжностите във връзка с обнародване на промени в Устройствения правилник на ИА БСА.

Предложенията на двамата директори са обобщени в доклад вх. № 20-03-651В от 29.07.2011 г. на главния секретар на ИА БСА до изпълнителния директор относно промени в разписание на длъжностите на ИА БСА.

Със заповед № 852/01.08.2011 г. на Изпълнителния директор на ИА БСА е извършена промяна в структурата на администрацията на ИА БСА, като съгласно т. I от нея, считано от 01.08.2011 г. в дирекция АПФСО се съкращава длъжността „старши юрисконсулт” и се създава нова длъжност „старши експерт”, с основни функции и отговорности в областта на международните отношения. Създава се и нова длъжност „главен експерт” с основни функции по разработване на анализи и становища за дейността на агенцията.

Утвърдено е и ново длъжностно разписание на ИА БСА, в сила от 01.08.2011 г., с което числеността на персонала на дирекция АПФСО се увеличава с една щатна бройка и от 8 стават 9 щатни бройки.

След което е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № 43/01.08.2011 г. на изпълнителния директор на ИА БСА, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с И. Л., поради съкращаване на длъжността „старши юрисконсулт” в Дирекция „Административно-правно и финансово стопанско обслужване”.

Като доказателства по спора са представени също така поименно разписание на длъжностите на ИА БСА в сила от 01.05.2011 г., видно, от което в дирекция АПФСО са били заети всички 8 щатни бройки. Представено е като доказателство по спора и длъжностно разписание на ИА БСА в сила от 01.03.2010 г., видно от което в ИА БСА е била налице само една юрисконсултска длъжност – заеманата от Л.. Представено е и поименно разписание на длъжностите в ИА БСА от 01.08.2011 г., видно, от което 8 бройки в дирекция АПФСО са реално заети, като е свободна новосъздадената длъжност „Старши експерт”.

По делото са приети като доказателства длъжностна характеристика за съкратената длъжност на жалбоподателя; длъжностни характеристики за двете новосъздадени длъжности в дирекция АПФСО, както и заверено копие от служебното досие на жалбоподателя.

По делото се установява, че от полагащия се отпуск за 2010 г. на жалбоподателя са прехвърлени за ползване през 2011 г. 10 дни, а полагащият се платен годишен отпуск за 2011 г. е бил 20 дни; през 2011 г. жалбоподателят е използвал 15 дни платен годишен отпуск. За първите седем месеца на годината – до прекратяване на служебното му правоотношение полагащият се платен годишен отпуск пропорционално на отработените месеци е 20 разделено на 12 и умножено по 7 или 12 работни дни. Следователно неизползвания отпуск, съвпада с неизползвания платен годишен отпуск на И. Л., посочен в процесната заповед $10+12-15=7$.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Видно от отбелязването върху нея оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 01.08.2011 г., като жалбата до съда е подадена чрез административния орган с вх. 20-03-68/Р от 08.08.2011 г., следователно е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация”. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение. Следователно, по силата на визираната правна норма, Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация” произтича пряко и от разпоредбата на чл. 7, ал. 6, т. 6 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация”, където е посочено, че изпълнява функциите на орган по назначаването по Закона за държавния служител.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В настоящия случай административният орган е действал в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 2, ал. 3 от ЗДСл. Органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни длъжности и да бъдат открити други длъжности. В тази връзка не съществува нормативна пречка да бъде извършена промяна от самия административен орган чрез утвърждаване на ново длъжностно разписание.

В случая със заповед № 852 от 01.08.2011 г. на Изпълнителния директор на ИА БСА е извършена промяна в структурата на администрацията и са утвърдени нови длъжностно разписание и поименно разписание на длъжностите в сила от 01.08.2011 г. Определената по нормативен път обща бройка на служителите в администрацията на ИА БСА не е намалена, а е увеличена. Това, обаче не е обстоятелство, което е относимо и от значение за настоящия спор и от значение за отговора на въпроса дали е налице реално съкращаване на длъжността с оглед на факта, че реалното съкращаване на съответната длъжност се преценява не отнесено към всички служители в администрацията на ИА БСА, а отнесено и съотносимо към длъжността, която е изпълнявал държавният служител в съответната дирекция, отдел, сектор, в процесния случай в дирекция „Административно-правно и финансово-стопанско обслужване“. Следва също така да се отчете обстоятелството, че независимо от това, че реално бройките в администрацията на агенцията са се запазили и дори увеличили, то е извършено вътрешно преразпределение на същите, като по отношение на заемана от жалбоподателя длъжност „Старши юрисконсулт“ е преценено, че същата следва да бъде съкратена и да бъдат разкрити две нови длъжности в дирекция АПФСО. Посоченото обстоятелство не може да бъде отречено като правомощие на административния орган и с оглед на това, че на него е възложено ръководството на агенцията и изпълнението на определени функции, за постигането на които същият има безусловното право да организира по такъв начин работата на администрацията, включително и нейното реструктуриране за постигането на възложените му функции. В процесния случай, видно и от представените по делото доказателства изпълнителният директор на агенцията е направил преценката, че постигането на функциите на агенцията ще се извърши включително и чрез реструктуриране на администрацията ѝ, което включва и съкращаване на посочената длъжност и разкриване на нови експертни длъжности. Така със Заповед № 852/01.08.2011 г. на изпълнителния директор на ИА БСА е съкратена длъжността „старши юрисконсулт“ и са създадени нови 6 експертни длъжности, две от които в дирекция АПФСО.

Длъжност в администрацията съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Р. Б., на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Обстоятелството, дали функциите, присъщи на длъжността на И. И. Л. съществуват и продължават да се

осъществяват от лица, заемащи друга длъжност не означава, че не е налице съкращаването на длъжността.

Видно от длъжностната характеристика за длъжността „Старши юриконсулт” в дирекция АПФСО, връчена на И. Л. на 06.04.2009 г., изискванията за заемане на длъжността са висше юридическо образование, степен – магистър, специалност „Право”, юридическа правоспособност. Областта на дейност е свързана с анализ на информация и изготвяне на становища и проекти на документи и актове в областта на трудовите, служебните и гражданските правоотношения, законосъобразното възлагане на обществени поръчки, осигуряването на достъп до обществена информация, изготвяне на други вътрешноведомствени актове, както и дейността по осигуряване на процесуално представителство и правна защита на актовете на изпълнителния директор в тези области. Съгласно длъжностната характеристика, новосъздадената длъжност в дирекция АПФСО „Старши експерт – международни отношения, протокол и връзки с обществеността”, изискванията за заемането ѝ са висше образование, степен магистър, професионална област: хуманитарни науки – филология, обществени комуникации и информационни науки, политически науки, социални дейности, администрация и управление, връзки с обществеността. Областта на дейност е свързана с международното сътрудничество и връзките с обществеността – участие в контактите на ИА БСА с ЕА, ПЛАС, IAF, FALB, чуждестранни органи за акредитация на О.. Изискванията за заемане на новосъздадената длъжност „Главен експерт” в същата дирекция са висше образование, степен бакалавър, професионална област – хуманитарни науки или природни науки, математика и информатика. Областта на дейност на тази длъжност е административно обслужване, организация и контрол на деловодната дейност в агенцията.

Видно от посочените изисквания за заемане на новосъздадените длъжности и областите им на дейност, същите съществено се различават от тези за заеманата от И. Л. длъжност. Следователно процесната заповед е издадена в съответствие с материалноправната разпоредба на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител. При реално извършване на структурни промени въпрос за преценка по целесъобразност на органа по назначаването, неподлежаща на съдебен контрол, е кои лица и на кои длъжности съобразно новосъздадената структура да бъдат съкратени. След като по несъмнен начин по делото е установено, че спрямо жалбоподателя е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, то оспорената заповед е съответна и на целта на закона. Налице е реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност, което предпоставя и правото на органа да прекрати служебното му правоотношение на това основание.

Актът за прекратяване на служебното правоотношение отговаря на изискванията на чл. 108, ал. 1, изр. 1 от Закона за държавния служител – съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Следователно, при издаването на акта за прекратяване на служебното правоотношение не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението

на административния орган. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Искането за възстановяване на заеманата преди прекратяването на служебното правоотношение длъжност е недопустимо и следва да бъде оставено без разглеждане, а производството в тази част да бъде прекратено. Възстановяването на предишната длъжност е последица от отмяната на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, която следва да се осъществи по административен ред (чл. 122, ал. 1 от ЗДСл).

Съобразно изхода на спора пред настоящата инстанция и липсата на направено искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на ответника такива не се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Л. срещу Заповед № 43/01.08.2011 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Българска служба за акредитация”, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, поради съкращаване на заеманата от него длъжност.

Оставя без разглеждане искането на И. И. Л. за възстановяването на заеманата преди освобождаването му от държавна служба длъжност, като прекратява производството по делото в тази му част.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: